

האשה בתרא פרק ששה עשר יבמות ק"ט.

מסורת הש"ס

(א) לעיל לו, (ב) צבורות כ, (ג) [לעיל סא: גיטין ב: צבורות יט: מזב: ע"ז לד: מ: חולין ו, יא: פו. גדה לא: מנח.ד] [צבורות יט: חולין יא.], (ד) לעיל סא: גדה לב. צבורות יט: ו, (ו) [לעיל סא: קה:], (ז) צבורות כ, (ח) לעיל פב. ע"ט, (ט) [ע"ב, י] [ז"ל כרבא],

גליון הש"ס

גמ' מה לי איסור ברת.
 עי' קדושין יד ע"א תד"ה
 ותהא ואם יב ע"ב תד"ה
 אם הקלנו ועי' לעיל קיד
 ע"א ועי' מנחות נג ע"ב
 תד"ה אין מחמילין:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

א] רש"י ד"ה מה לי איסור
כו' לאו הרחקה דרבנן היא
בדבר המותר. ג"כ עי' לעיל
פב ע"א ובמ"ל פ"א מהל'
יו"ט הלי"ז ובשו"ת נ"ב
ח"א סי' כא דף יג ע"א
וע"ד ועי' שו"ת מה"ד סוף
סי' ר"ג:

מוסף רש"י

הובא בעמוד קודם.

תום' חד מקמאי

[illegible]

מספרן ופירוטן של המעוררים
למסגרת הנקבות והחיל
וכבר: מיעוט ואי ריש
[אנית חוקשת]
ליוחס ואסקא רבה רישא
החיל ליבוס ורובא לישוק
וחוקה אל עירי מרובא
ואיתח מיעוט דמפלות
וחוקה חיל
תפמנר ופלטא אל תנשא
החיל חרובם ספא חוקה
לשוק חרובא דמסא והוא
[סכרין] מעוט דמיעוט
למיעוט דמיעוט אל
חייש רישא. איכא דמס'
אליבא דרימ מוקי מתי'
דאילו לרבנן מיעוט
מסא דליתא דמי ולא
אמר' סמוך מיעוט
חוקה אל אמר'
חוקה מוקי דליתא דמי
ורובא וחוקה רובא אמר'
עלמא. ופלי
המורשת והוא מתי'
מיעוט דליתא דמי
דלא תכליתא היא דכין
למיעוט כרבנן דמי חייש'
למיעוט מורשת לישא.

ה'אשה שהלך בעלה כו' לא תנשא. הואיל ובלא נשים יא' בעלה:
ולא תסייבם. שמה ילדה צרתה. ובגמ' פ'ך אמאי לא
תנשא תחלוך ותנשא ממנה נפשו: היא לרסא. מפרש בגמ': היסא
גלה חמום. במדינת הים ובשילאה לא היה לה בן ואין יבם לזו אינה
חוששת שמה ניתן לה יבם. אע"ג
הוא דכל מה ידלה צרה בין זכר בין
נקבה מפיק לה לאה מיבם אבל
חמות דאי גמי ילדה לא זקיק לה להך
אלא"כ ילדה זכר וכו' האי לא חיישינן
שמה ילדה זכר היה: יאסא מליא.

יצתה חמותה מעוברת: חושש.
 שמא זכר היה: אינה חושש. דאיכא
 למימר שמא הפילה ואמ"ל לא הפילה
 שמא נקבה הייתה: גב' לזרה
 באחוריה. אם בלא עדים שאין זרמה
 מעוברת אינה חושש. שמא אשה
 אחרת נשא ונותרת ליכס: דבר מאיר
 חייש למיעוטא דפ' הכל שומעין
 (חולין ו.) גבי כותים שגזר על כל
 כותים משום אותם שמאלו דמות יונה
 צברה גרמים והסתחוו לה: פשע
 החנויות. דתניא (שם דף טז.) ובנמצא
 ההלך אחר הרוב דכיון דחנויות לפנינו
 הם ואנו רואין שרובן חנויות צבר
 השחטה: ופנדהרי. מוכרין וי"א
 מחייבין דקי"ל דוכאי (פסדרין דף טז.)
 דהואיל רובן מוכרין וקמן ניהו: דלימא
 קמן. כגון הכא דחיל צבר רוב נשים
 שבעול: אימא סיפא היטה לה חמות
 אינה חושש. אמאי נהי נמי דזכרים
 חששו למיעוטא דמפרש ואזיל מהו הלך
 אחר רוב נשים וכיון דרוב נשים
 מתעברות ליכא למימר בזכרים
 מיעוטא דמיעוטא אלא חד מיעוטא
 דרוב נשים מתעברות ויולדות ומיעוט
 דזכרים: ה"ה והוה להו זכרים מיעוטא
 וליחוש: דאיסור כרס חששו. שמא
 מתעברה כרתה: לא חששו. שמא
 מתעברה חמותה ואוקמה ארוקה:
 מה לי איסור לאו. מי לא צעין למימא
 לנספק איסור לאו כי היכי דחיישין
 לנספק איסור כרת הא מידי דספיקא
 לאו אלא הרחקה דרענן היא בדבר המותר
 דנימא לכרת עבד הרחקה ללאו לא
 עבד הרחקה דדבר המותר דהכא
 שמא איסורא דאורייתא ממע קעבד:
 רשא

דאורייתא¹⁷ מה לי איסור כרת מה לי איסור

בצבורה שהיה חולין במציא אמו ויש לומר דר' יוחנן לא פסיק כוונתו
שהיה לה חלב קודם לידה דההיא לא מיפטרטא מטעם חלב ואפשר
כן גמליאל דלא חייש למיעוטא בריש פרק כל הנולדים (ע"ד)
וממילא הכא וקאמר נמי רש"י כל מנזות שהחזיקו בהם כותים
וממיהו מכותים אין להביא ראיה דמשום דאחד רשע אין להחזיקו
דכדכר' אין בהו' לישראל ועשאוהו כו' משמע דסבר רבי יוחנן
למנוחי דרשית וגבינות בית אלוניקא וסתמא כדבי מאיר התם
כל שעה ל' יום בחדש אינו נפל לא שעה פסיקא הוי אפילו
וקיימא לן הכא כוותיה אע"ג דרוב אינם נפלים וכן תוך ח' ימים
בצבורה והזריכה חלילה במת תוך שלשים ולא רצו לסמוך על
ויבא לידו לעז וקלקול ולכן גם לענין אצילות פטור שלא יבא
דכדכר' המיקל בחדל ואסרו כמו כן בצבמה דגזרו צבמה אטו א
יבא להמיר בחולה שיהא קרוב לפיהק ומת וא"ת ולר"מ דחייש
למיעוטא ועוד דאכא חוקה דטבל ומיהו א' לא חייש ר"מ למיעוט
ספיר ויש לומר דלא חיישין כ"ה"ג למיעוט דאם הוא החזוקה
ממשום מיעוט שנתקללו כדאמר בפ"ק דחולין (דף ט"א) שאני כותים
ל"ב תתייבם. דסלקא דעתך השתא כמו דחזקה לשוק מהני

מי שמפילת וסופרן אחזקה הורחל סגלג וספלג בלג חזקת נמי ר"מ הש למיעוט אלג רדא
 כ"ד"ה אוק' למת' רדא' ופאי כרדו מוטס דלרבנן נמי אסר' מוטס למיעוט אלג רדא'
 מי מרד' הור' למיעוט למיעוט' ו' קטין בלג' ח' דא' פ' עשרה ו' חזקת' חזקת' שזמג בדכ
 וחכמיס מסקאן אסר' מ' רד'מ' קסבור ו' חזקת' חזקת' מועטס ו' מסקאן וועסו ו'
 מועטס אחזק' ואתער' חיל ו'רוב' בלג' מועטס כמאן למיעוט' מי ורוב' וחזק' רד'מ'
 ו' אדרבנ' אל' למיעוט' רד'מ' אל' דלעוטס מועטס ופלג' נמי חזק' חזק' רד'מ' אסר'
 ב' דע לשאל' הור' דאדמיר' החס' נמי בריס' א' כהס' דע' לשאל' וועס' אוחס' כהס'

ה'אשה. יצתה מ'איה חוששת. אע"ג דליכא חוקה דמסייע לרובא דנקבות ומפילות חוששת אימרינן ליה חוקה שנינא מליאה: **אבל** לצרה אחרתי לא חיישינן. מהימור לשון דהיא לצרתי דייק דהיא צרתי משמע לא שפלה עמא מעוברת ולא משמע צרה אחרת אס נשא:

הוצרתה למדינת הים
לה מת בעליך לא
שתדע שמא מעוברת
המות אינה חוששת
בבי יחושע אומר אינה
א צרתה הא קמ"ל
אבל לצרה אחרתי
ולא תתייבם וכו':
מא מעברא וקפגעה
ולא לא תנשא אמאי
רוב נשים מתעברות
א רחייש למיעוטא
זולי רבנן בתר רובא
תשע חנויות וסנהדרין
לא אזלי רבנן בחד
דבוצא דליתא הו

כגון מ' חנויות וסנהדרין בו.
 תימה היכי פליג ר"מ והסמב
 אחרי רצים להטות ועוד היכא אשכחן
 דפליגי ר"מ ורבנן בט' חנויות הא
 לא אשכחן דפליגי אלא בקטן וקטנה
 ושם לא דוקא קטן ט' חנויות
 וסנהדרין אלא כגון מיעוטא דפליגי
 בחולין (דף יא.) ובמס' ע"ז (דף מ:).

ע"י תוספות נכודות יט: ד"ה נרצח] **מחזורתא** מתני' ר"מ היא. רוב קטנות ורוב קטנים לאו

נהו אלא מחוורתא
יא במאי אוקימתא

למיעוטא [אפ"ה] לא קי"ל כוונתה
מדלמך צפ"ק דחולין (דף פא. וסא) ור'
מאיר היכי אכיל גישרא משמע דאין
שפיר אכליין וקשה דצפרק הלוקח
בהמה (פסוק ד. וסא) פסק ר' יוחנן
כרשב"ג דלמך צלוקה בהמה מניקה
מן העובד כוכבים דפטורה מן
הבכורה כשננה כרוך אחריה משום
דלא מרחמא אלא"כ ילדה אכל מטעמא
דחלץ לא מיפטרלא אע"ג דרוב
בהמות אין חלוצות אלא"כ יולדות
אלמא חיישינן למיעוט אע"ג דליכא
חזקה בהדי מייעוטא דאי אמרת אוקי
בהמה בחזקת שאל ילדה אדרבה
היה שאל ויהיה שאל

ה' אלא בזה דלא מרחמא אלא אם כן ילדה וג"מ להיבא שראינו
ש"צ"ג סדר חלב פוטר א) והשתא אחי ספיר דמשכחת דבן שמעון
מ: וס: דלא גזר שאר מקומות אטו אותו מקום כדגזר רבי
אלמא לא חייש למיעוט ורבי יוחנן נמי אכיל משחיטת כותים
והלם רשעים אבל צ"פ עשרה יוחסין (קדושין דף פ. וס:) גבי שני
כרצנן דרבי מאיר והא דלמחר רבי יוחנן צ"פ אין מעמידין (ע"ו)
וי סתם ואח"כ מחלוקת בריש כל הללמים (ס: דף מ:) והא דלרשב"ג
הנה הגבול ואכלו את חרץ צפרק את אלוני צמר רובא התם משום שלא יבא להקל
המה אסר התם ולא אולנין צמר רובא התם משום שלא יבא להקל
ויב להחמיר לשוק בלא חליצה שלא יאמרו העולם שפיהק ומת
קל בערוה ועוד דבלאו הכי יש להקל התם דקיימא לן הלכה
דאי לא הא לא קיימא הא אי נמי אסרו בציהמה בצריה שמה
עוט היכי משכחת לה דמאי כיון דליבא מיעוט עם הארץ שאין
מה"מ אפילו היבא דליבא חזקה בזהדי אלא מדרבנן הוה אחי
כל ישראל מי הוחזקו אע"ג דגבי כותים גזר ר"מ על כולם
אומה אחת הן ואין מזהרין במצוות ישראל: **ר"ש** דאיהוה
די רוב ה"ג מהני חזקה לייבום בזהדי מיעוט דמפילות ומתיבס:
ומזהר

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

א א מיי פ"ג מהלכות
יבום הל טו סמג עשין
נ טוש"ע אה"ע סימן קטו
סעיף יג:
ב ב מיי שם הל' ז יח
וסמג שם טוש"ע שם
סימן קטו סעיף ט:

תוספות ישנים

[illegible]

(א) ר"ל כפירוש ר"ת דהיכא
דאיכא חזקה חיישינן למיעוט.
ועי' בתוספות צבורות (דף כ)
ד"ה חלב.

תוס' חד מקמאי (המשך)

(ג) נמי ומאי ניהו לו
 יודו אחרתה חורא לא
 ויזי רובנן יהיני טמא
 דמטמאין משום פסול
 ופכלא ויהו ועשו פסול
 כמז שיש בו דעת לשאל
 טמא תהיט ולא לשרוף
 ויהו פסול ופכלא דמי
 ויהו לישנא דאמר לרבנן
 כמאן ליתא דמי לא
 חזק שפי דרזא לרבנן
 נמי אמרי' סמוך מיטוטא
 אחוקא כמה דאמר לרמי
 חזק ה"ק לרבנן ולא
 חישי' בעלמא מיטוטא
 אל אים האי מיטוטא
 לצרפו עש החוקה ולטהר
 לא תהיט משום דאין
 לתינוק דעת לשאל דמי
 מעיקרא כמאן ליתא לא
 שפשו טמא תהיט עניק
 שיש בו דעת תהיט
 [ומשור] טמא תהיט
 אבל לשרוף לא דכי
 רובנן סמוך מיטוטא
 חזק דהוי' פסול
 ופכלא. ה"ק לחורא לא
 לקולא' לא. ועולוס פסול
 חזק תהיט טמא תהיט
 אכרינן סמוך מיטוטא
 אחוקא לקולא ומשום האי
 טמא שיש לתינוק דמי
 שיש בו דעת לשאל
 משום דרובא וחזקה רובא
 עדיף. האי חזקה סמוך
 לא תהיט לחורא אמרי'

[illegible]